

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **X. W. G.**, zastoupeného JUDr. Jindřichem Zadinou, advokátem se sídlem Praha 2, Vyšehradská 27, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 27. 4. 2006, č. j. 36 Az 46/2005 - 35,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Brně, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 24. 2. 2005, č. j. OAM-153/VL-10-ZA04-2005. Tímto rozhodnutím mu nebyl udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), a nebyla na něho vztažena překážka vycestování ve smyslu § 91 téhož zákona. Krajský soud žalobu stěžovatele odmítl podle § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), neboť stěžovatel k výzvě soudu nedoplnil žalobu a soud nemohl pro tento nedostatek v řízení pokračovat.

Ze soudního spisu vyplynulo, že krajský soud dospěl k závěru, že stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, ačkoliv to s. ř. s. vyžaduje, a vyzval ho proto usnesením ze dne 19. 6. 2006 k předložení plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti. Při doručování této písemnosti soud zjistil, že se stěžovatel nezdržuje na adrese, kterou uvedl v kasační stížnosti (P. 5, P. 2499/34), neboť se písemnost vrátila s tím, že je adresát na uvedené adrese neznámý. Krajský soud se proto dotázal na místo pobytu stěžovatele advokáta JUDr. Jindřicha Zadiny a Policie ČR, oddělení cizinecké policie Praha, jakož i evidenčního odboru Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie. Zatímco advokát zůstal nečinný, z přípisů policejních orgánů ze dne 26. 7. 2006, resp. 28. 7. 2006 se soud dozvěděl, že na uvedené adrese bylo provedeno šetření, stěžovatel se tam nezdržoval a ubytovatel pan Q. W. sdělil, že se stěžovatel během června 2006 odstěhoval neznámo kam (pozn. soudu: pokud je v přípisu ze dne 26. 7. 2006 uvedena adresa P. 2499/33, jedná se o chybu v psaní, neboť existuje toliko adresa P. 2499/34, kde se také zdržuje ubytovatel pan Q. W.). Stěžovatel svoji novou adresu cizinecké policii nesdělil a ta eviduje jako poslední jeho adresu: P. 5, P. 2499/34, u W. Q.. Krajský soud rovněž nahlédl do evidence žalovaného, kde však také nebyla aktuální stěžovatelova adresa, neboť poslední záznam zde uvedený se týkal stěžovatelova odchodu z Pobytového střediska Z. u B. dne 6. 6. 2006.

Krajský soud tak dospěl k závěru, že je stěžovatel neznámého pobytu a ustanovil mu usnesením ze dne 2. 8. 2006 opatrovníka.

Dne 1. 11. 2006 byla věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Předně je třeba uvést, že krajský soud nadbytečně vyzýval stěžovatele k předložení plné moci udělené advokátovi, neboť součástí spisu je plná moc ze dne 16. 6. 2006, kterou stěžovatel zmocnil advokáta JUDr. Jindřicha Zadinu k tomu, aby ho *zastupoval ve všech právních věcech, aby vykonával veškeré právní úkony, přijímal doručované písemnosti, podával návrhy a žádosti.....* Jednalo se tedy o plnou moc generální, přičemž svoji všeobecnost neztratila ani tím, že na jejím konci byla uvedena věta, která zdůrazňovala, že se jedná i o plnou moc speciální k podání kasační stížnosti (... *a jako zvláštní plnou moc k podání kasační stížnosti*). Nejvyšší správní soud tedy považuje předmětnou plnou moc za dostatečnou jak k podání kasační stížnosti, tak k zastupování v řízení o ní.

Zdejší soud však nemohl o kasační stížnosti věcně rozhodnout a řízení o ní musel zastavit. Podle ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s. totiž soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon. Podle ustanovení § 33 písm. e) zákona o azylu, soud řízení zastaví, jestliže žadatel o udělení azylu (žalobce, zde stěžovatel) se nezdržuje v místě hlášeného pobytu a jeho změnu soudu neoznámil.

Jak vyplynulo ze soudního spisu, stěžovatel se v místě hlášeného pobytu (P. 5, P.2499/34) nezdržuje a změnu místa svého pobytu krajskému soudu ani Nejvyššímu správnímu soudu neoznámil; navíc se jedná o situaci, kdy místo stěžovatelova pobytu není na území České republiky známo a krajskému soudu se je nepodařilo zjistit ani prostřednictvím příslušných orgánů Policie ČR. Na uvedené nemá vliv, že tuto informaci krajský soud získal při provádění úkonu nadbytečného, ani to, že je stěžovatel v řízení o kasační stížnosti řádně zastoupen advokátem. Zákon o azylu totiž striktně vyžaduje, aby žadatel o azyl dodržoval zákonem stanovené podmínky, mezi něž patří i hlášení změny místa svého pobytu. Pokud tak nečiní, nastupují zákonem předvídané následky; v daném případě zastavení řízení o jeho kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud tak dospěl k jednoznačnému závěru, že byly naplněny zákonné podmínky § 33 písm. e) zákona o azylu, a proto v souladu s ustanovením § 47 písm. c), § 120 s. ř. s. řízení o kasační stížnosti zastavil.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 a ustanovení § 120 s. ř. s. rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. listopadu 2006

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu